

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Denemarkové a soudkyň Mgr. Andrey Grycové a Mgr. Patricie Adamičkové ve věci

žalobkyně: **Česká republika - Ministerstvo financí**, IČO 00006947
sídlem Letenská 525/15, 118 10 Praha 1 - Malá Strana
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ing. Ivan Gregorovič**, narozený dne 20. 3. 1954
bytem Hnězdenská 767/2b, 181 00 Praha 8 - Troja
zastoupený advokátem JUDr. Richardem Malečkem
sídlem Půlkruhová 813/34, 160 00 Praha 6

o zaplacení 1 979,40 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 29. srpna 2022, č. j. 29 C 66/2022-82,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** v zamítavém výroku o věci samé II a ve výroku o nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky III a ve výroku o nákladech státu IV **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Horáčková.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně rozsudkem ze dne 29. srpna 2022, č. j. 29 C 66/2022-82, uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 196 688 880,09 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 196 688 880,09 Kč od 18. 2. 2021 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I), zamítl žalobu co do částky 1 979,40 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 1 979,40 Kč od 18. 2. 2021 do zaplacení (výrok II), uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 1 200 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok III) a uložil žalovanému povinnost zaplatit státu na účet Obvodního soudu pro Prahu 8 soudní poplatek ve výši 3 566 889 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok IV).
2. Soud I. stupně takto rozhodl o žalobě, již se žalobkyně domáhala zaplacení částky 196 690 859,49 Kč s příslušenstvím z titulu bezdůvodného obohacení. U Městského soudu v Praze bylo mezi účastníky řízení (v opačném procesním postavení) vedeno řízení pod sp. zn. 15 Cm 319/2006, když v tomto řízení byla na základě pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2017, č. j. 15 Cm 319/2006-1149 (dále jen „Rozhodnutí 1“), ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 16. 10. 2018, č. j. 5 Cmo 169/2018-1232 (dále jen „Rozhodnutí 2“), uložena žalobkyni povinnost zaplatit žalovanému celkem částku 202 152 822,56 Kč, kdy tuto částku žalobkyně žalovanému uhradila dne 8. 11. 2018. Následně Nejvyšší soud ČR k dovolání žalobkyně rozsudkem ze dne 3. 2. 2021, č. j. 27 Cdo 149/2019-1291 (dále jen „Rozhodnutí 3“), zrušil Rozhodnutí 2 v rozsahu potvrzujících výroků ukládajících finanční plnění žalobkyni, jakož i závislého nákladového výroku, a vrátil věc v tomto rozsahu Vrchnímu soudu v Praze, kdy Vrchní soud v Praze znovu rozhodl rozsudkem ze dne 23. 9. 2021, č. j. 5 Cmo 169/2018-1352 (dále jen „Rozhodnutí 4“), jímž změnil Rozhodnutí 1 tak, že nárok žalovaného shledal důvodným pouze co do celkové částky 5 461 963,07 Kč. Žalovaný tak byl povinen ke dni právní moci Rozhodnutí 3 vrátit částku 196 690 859,49 Kč jakožto rozdíl mezi plněním, které obdržel na základě Rozhodnutí 1 ve spojení s Rozhodnutím 2 (202 152 822,56 Kč) a plněním dle Rozhodnutím 4 (5 461 963,07 Kč).
3. Žalovaný žalobní nárok neuznal a navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal na skutečnost, že celý spor mezi žalobkyní a žalovaným vznikl již v roce 2005 tak, že žalovanému byl i soudně uznanou vinou úředníků Ministerstva financí ČR odcizen investiční majetek značné hodnoty, 140 000 ks cenných papírů společnosti ČEZ, a.s. Touto „krádeží“ ke škodě žalovaného byla porušena jeho ústavně zakotvená práva, a to v masivním rozsahu. Žalovaný podrobně zrekapituloval průběh sporu mezi účastníky řízení ve věci sp. zn. 15 Cm 319/2006 s tím, že proti Rozhodnutí 4, jež žalovaný považuje za nesprávné, podal dovolání, o němž dosud nebylo rozhodnuto. Žalovaný je přesvědčen, že ze strany žalobkyně dochází podáním předmětné žaloby k flagrantnímu zneužití práva, kdy podaná žaloba je v rozporu s Listinou základních práv a svobod a Ústavou České republiky, jejímž smyslem je dramatické znevýhodnění žalovaného.
4. Soud I. stupně na základě nesporných skutečností a provedeném dokazování učinil skutková zjištění ohledně průběhu celého sporu vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 15 Cm 319/2006, na něž odvolací soud v zájmu stručnosti odkazuje; dále zjistil, že usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 6. 2022, č. j. 27 Cdo 855/2022-1404, bylo dovolání žalovaného proti Rozhodnutí 4 odmítnuto. Dále bylo zjištěno, že žalobkyně dne 8. 11. 2018 poukázala na bankovní účet žalovaného celkem částku 202 152 822,56 Kč s tím, že výzvou ze dne 8. 3. 2021 vyzvala žalovaného s ohledem na Rozhodnutí 3 k zaplacení částky celkem ve výši 200 257 213,06 Kč. Po právní stránce soud I. stupně posoudil nárok žalobkyně dle § 2991 o. z. a dospěl k závěru, že okamžikem, kdy nabylo právní moci Rozhodnutí 3, tj. dne 17. 2. 2021, došlo na straně žalovaného k bezdůvodnému obohacení, neboť odpadl původní právní titul. Jelikož následně Vrchní soud v Praze opětovně ve věci rozhodl Rozhodnutím 4 a změnil Rozhodnutí 1 tak, že žalobkyně byla povinna zaplatit žalovanému částku 1 071 000 Kč se zákonným úrokem

z prodlení od 25. 4. 2007 do zaplacení, který v kapitalizované výši činil 977 978,39 Kč, a částku 1 785 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 25. 4. 2007 do zaplacení, který v kapitalizované výši činil 1 629 964,08 Kč, a ve zbývající části byla žaloba zamítnuta, shledal soud I. stupně důvodnou žalobu ohledně částky 196 688 880,09 Kč s příslušenstvím a naopak nedůvodnou ohledně částky 1 979,40 Kč s příslušenstvím. O náhradě nákladů řízení rozhodl dle § 142 odst. 3 o. s. ř., neboť žalobkyně měla neúspěch pouze v poměrně nepatrné části, a proto ji přiznal plnou náhradu nákladů řízení. Výrok IV odůvodnil soud I. stupně § 2 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění.

5. Proti výroku II rozsudku podala včasné a přípustné odvolání žalobkyně z důvodu dle § 205 odst. 2 písm. e) o. s. ř. Žalobkyně shrnula průběh řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 15 Cm 319/2006 s tím, že soud I. stupně nesprávně zjistil výši kapitalizovaného úroku z prodlení, jenž za období od 25. 4. 2007 do 8. 11. 2018 činí z jistiny 1 071 000 částku 977 236,15 Kč a z jistiny 1 785 000 Kč částku 1 628 726,92 Kč a k důkazu navrhla výpočet úroků za rozhodné období dle ASPI kalkulačky. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek tak, že žalobě bude zcela vyhověno.
6. Žalovaný se k odvolání žalobkyně vyjádřil tak, že považuje odvolání žalobkyně za nedůvodné a protiprávní. Namítá, že žalobkyně nerespektuje základní zásady občanského zákoníku, čímž dochází k porušování základních práv žalovaného. Na straně žalovaného nešlo o obohacení bez spravedlivého důvodu a nemohlo se tak jednat o bezdůvodné obohacení, v tomto směru odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu. Žalovaný ve vyjádření chronologicky shrnul průběh sporu vedeného pod sp. zn. 15 Cm 319/2006, kdy Rozhodnutí 3 považuje za překvapivé, neboť jím Nejvyšší soud ČR popřel svá předcházející rozhodnutí ze dne 27. 3. 2019, č. j. 27 Cdo 3490/2017-696, a ze dne 23. 5. 2019, č. j. 27 Cdo 149/2019-1286. Žalovaný navrhl, aby bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a ve zbývající části byl rozsudek zrušen.
7. Proti rozsudku podal odvolání i žalovaný, avšak řízení o odvolání žalovaného bylo pro nezaplacení soudního poplatku z odvolání usnesením ze dne 28. 3. 2023, č. j. 29 C 66/2022-151, které nabylo právní moci dne 18. 4. 2023, zastaveno.
8. Odvolací soud přezkoumal z podnětu včasného a přípustného odvolání žalobkyně napadený rozsudek v rozsahu napadeném odvoláním včetně předcházejícího řízení podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání není opodstatněné.
9. Předně odvolací soud konstatuje, že žalobkyně u ústního jednání odvolacího soudu výslovně uvedla, že netrvá na doplnění dokazování listinou - výpočet úroků za rozhodné období dle ASPI kalkulačky, proto tento listinný důkaz nebyl proveden.
10. Dle odvolacího soudu učinil soud I. stupně ve věci správná skutková zjištění, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí, a věc rovněž po právní stránce správně právně posoudil. Odvolací soud nesouhlasí s argumenty žalovaného, že podání žaloby ze strany žalobkyně nerespektuje základní zásady občanského zákoníku a porušuje základní práva žalovaného. Pokud totiž žalobkyně plnila žalovanému na základě pravomocného Rozhodnutí 1 ve spojení s Rozhodnutím 2, a následně bylo Rozhodnutí 2 Nejvyšším soudem ČR zrušeno Rozhodnutím 3, odpadl žalovanému právní titul plnění a poskytnuté finanční plnění se stalo bezdůvodným obohacením. Jelikož v dané věci bylo znovu pravomocně rozhodnuto Rozhodnutím 4, pak plnění nad rámec nároku žalovaného, jenž byl v Rozhodnutí 4 shledán oprávněným, zůstalo i nadále bezdůvodným obohacením, neboť v tomto rozsahu původní plnění neodpovídalo skutečným hmotněprávním poměrům účastníků. Ze strany žalobkyně tak jde naopak o řádný výkon práva. Žalobkyně v odvolání napadala pouze nesprávnou výši tohoto bezdůvodného obohacení, a to konkrétně

nesprávnou výši kapitalizovaných zákonných úroků z prodlení z jistiny ve výši 1 071 000 Kč za období od 25. 4. 2007 do 8. 11. 2018 a nesprávnou výši kapitalizovaných zákonných úroků z prodlení z jistiny ve výši 1 785 000 Kč za dobu od 25. 4. 2007 do 8. 11. 2018. Odvolací soud přepočítal výši těchto kapitalizovaných úroků z prodlení (a to i v programu Justtarif) a shledal výpočet soudu I. stupně zcela správný.

11. Pro přehlednost uvádí odvolací soud výpočet kapitalizovaných zákonných úroků z prodlení z jistiny ve výši 1 071 000 Kč za dobu od 25. 4. 2007 do 8. 11. 2018:

9,5 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 25.04.2007 do 30.06.2007, ve výši 18 676,47 Kč
9,75 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.07.2007 do 31.12.2007, ve výši 52 640,38 Kč
10,5 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.01.2008 do 30.06.2008, ve výši 56 073,45 Kč
10,75 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.07.2008 do 31.12.2008, ve výši 58 039,39 Kč
9,25 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.01.2009 do 30.06.2009, ve výši 49 126,62 Kč
8,5 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.07.2009 do 31.12.2009, ve výši 45 891,61 Kč
8 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.01.2010 do 30.06.2010, ve výši 42 487,89 Kč
7,75 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.07.2010 do 31.12.2010, ve výši 41 842,35 Kč
7,75 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.01.2011 do 30.06.2011, ve výši 41 160,14 Kč
7,75 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.07.2011 do 31.12.2011, ve výši 41 842,35 Kč
7,75 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.01.2012 do 30.06.2012, ve výši 41 387,54 Kč
7,5 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.07.2012 do 31.12.2012, ve výši 40 492,60 Kč
7,05 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.01.2013 do 30.06.2013, ve výši 37 442,45 Kč
7,05 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.07.2013 do 31.12.2013, ve výši 38 063,04 Kč
7,05 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.01.2014 do 30.06.2014, ve výši 37 442,45 Kč
7,05 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.07.2014 do 31.12.2014, ve výši 38 063,04 Kč
7,05 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.01.2015 do 30.06.2015, ve výši 37 442,45 Kč
7,05 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.07.2015 do 31.12.2015, ve výši 38 063,04 Kč
7,05 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.01.2016 do 30.06.2016, ve výši 37 649,31 Kč
7,05 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.07.2016 do 31.12.2016, ve výši 38 063,04 Kč
7,05 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.01.2017 do 30.06.2017, ve výši 37 442,45 Kč
7,05 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.07.2017 do 31.12.2017, ve výši 38 063,04 Kč
7,5 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.01.2018 do 30.06.2018, ve výši 39 832,39 Kč
8 % ročně z částky 1 071 000,00 Kč od 01.07.2018 do 08.11.2018, ve výši 30 750,90 Kč, tj. celkem 977 978,39 Kč.

12. Výpočet kapitalizovaných zákonných úroků z prodlení z jistiny ve výši 1 785 000 Kč za dobu od 25. 4. 2007 do 8. 11. 2018 je pak následující:

9,5 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 25.04.2007 do 30.06.2007, ve výši 31 127,46 Kč
9,75 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.07.2007 do 31.12.2007, ve výši 87 733,97 Kč
10,5 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.01.2008 do 30.06.2008, ve výši 93 455,75 Kč
10,75 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.07.2008 do 31.12.2008, ve výši 96 732,32 Kč
9,25 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.01.2009 do 30.06.2009, ve výši 81 877,70 Kč
8,5 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.07.2009 do 31.12.2009, ve výši 76 486,02 Kč
8 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.01.2010 do 30.06.2010, ve výši 70 813,15 Kč
7,75 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.07.2010 do 31.12.2010, ve výši 69 737,26 Kč
7,75 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.01.2011 do 30.06.2011, ve výši 68 600,23 Kč
7,75 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.07.2011 do 31.12.2011, ve výši 69 737,26 Kč
7,75 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.01.2012 do 30.06.2012, ve výši 68 979,24 Kč
7,5 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.07.2012 do 31.12.2012, ve výši 67 487,67 Kč
7,05 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.01.2013 do 30.06.2013, ve výši 62 404,08 Kč
7,05 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.07.2013 do 31.12.2013, ve výši 63 438,41 Kč
7,05 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.01.2014 do 30.06.2014, ve výši 62 404,08 Kč

7,05 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.07.2014 do 31.12.2014, ve výši 63 438,41 Kč
7,05 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.01.2015 do 30.06.2015, ve výši 62 404,08 Kč
7,05 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.07.2015 do 31.12.2015, ve výši 63 438,41 Kč
7,05 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.01.2016 do 30.06.2016, ve výši 62 748,86 Kč
7,05 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.07.2016 do 31.12.2016, ve výši 63 438,41 Kč
7,05 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.01.2017 do 30.06.2017, ve výši 62 404,08 Kč
7,05 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.07.2017 do 31.12.2017, ve výši 63 438,41 Kč
7,5 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.01.2018 do 30.06.2018, ve výši 66 387,32 Kč
8 % ročně z částky 1 785 000,00 Kč od 01.07.2018 do 08.11.2018, ve výši 51 251,50 Kč, tj. celkem 1 629 964,08 Kč. Žalovaný tak měl po Rozhodnutí 4 nárok na zaplacení jistiny ve výši 1 071 000 Kč s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 977 978,38 Kč, jistiny ve výši 1 785 000 Kč s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 1 629 964,08 Kč, tudíž celkový nárok žalovaného na základě Rozhodnutí 4 činil 5 463 942,47 Kč (1 071 000 + 977 978,38 + 1 785 000 + 1 629 964,08). Jelikož žalobkyně uhradila žalovanému dne 8. 11. 2018 celkem částku 202 152 822,56 Kč, byla žaloba důvodná pouze ohledně částky 196 688 880,09 Kč (202 152 822,56 - 5 463 942,47). Žaloba ohledně částky 1 979,40 Kč, představující rozdíl mezi výpočtem kapitalizovaných úroků provedených soudy (soudem I. stupně a odvolacím soudem) a žalobkyní včetně příslušenství z této částky, proto není důvodná.

13. S ohledem na shora uvedené odvolací soud postupem dle § 219 o. s. ř. rozsudek v napadeném výroku o věci samé II potvrdil, když věcně správným shledal i akcesorické výroky, a to výrok o nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky III a výrok o nákladech státu IV.
14. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o. s. ř., když v odvolacím řízení byl úspěšný žalovaný a měl by tedy právo na náhradu nákladů řízení, avšak žalovaný jejich úhradu nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** přípustné dovolání (§ 238 odst. 1 písm. c/o. s. ř.).

Praha 21. června 2023

JUDr. Jitka Denemarková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Horáčková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 13.07.2023. Připojení doložky provedla Martina Stískalová dne 10.08.2023.